

redactors quan s'han vist apurats parlant de política, s'han excusats en que eren joves i no hi entenien; que parlan amb gran desaprençió de ensenyansa sens conèixerla i de Filosofia, de Teologia i de Sagrada Escritura, sens tenirne la mes petita noció; que quant s'han vist cullits han respost amb un mot depressiu, del que després han confessat no conèixer l'alcans. Amb una insidiosa, amb una calúmia, amb un insult, contestan a qui's creuen que'ls combat, equivocant algú cop la punteria; no, amb gent aixís no volém discutirhi; no volém entrar en el terreny personal qu'es l'únic en qu'ells entren. Poden mo teixarnos, poden insultarnos, poden calumniarnos fentnos dir lo que no havém dit, sobre d'ells caurá'l ridícul, que las cosas y las personas son tal com son i no com se vol que sigan i la gent conicient de Granollers encara sap distingir. Amb gent aixís no volém discutirhi, ja'ls vam dir lo que'ls havíem de dir, i'l deixarém de banda seguint nostre camí.

Aixó no vol dir que desafugim la lluita noble i de bona fé per las ideas, l'acceptarém sempre que personas series vulgan donar la cara firmant sos escrits, qu'en polémica seriosa no tením inconvenient en firmar nosaltres, volém saber amb qui discutím perque cada un siga responsable de lo que diga, sense insidies ni personalismes, defensand'ideas no atacant personas, nomenant les cosas per son nom, amb cor obert i amb el front ben alt.

Ja ho saben, doncs, los *importantes elementos*; som allá aont erem, pensém lo que pensabem i admetrém la discussió per a rectificar nostre criteri, si'ns demostren qu'aném equivocats o per a ratificarlo si nostras raons i arguments convencen a nostres contendents, donantnos tant en l'un com en l'altre cas, per contents i satisfets si amb tal discussió poguessim fer surgir un raig de llum, que permetés l'avenç de l'única aspiració que tením, de l'única ambició que sentím, qu'es l'engrandiment de Granollers.

Vox clamantis...

No es la veu del regionalisme, la del que clama en el desert, ja que la llevor autonomista va guanyant el cor de comarques senceres, com la del camp de Tarragona, en els presents instants, i la de importantíssim número de polítics de bona fé. Les mes sobresortints figures del parlament Espanyol, han manifestat, en una o altre ocasió, una simpatía, que real o aparent, es ja un homenatge a les aspiracions de Catalunya. Els que's mouen per idealitats, han estudiat, comprés i acceptat o refusat (que per lo qu'estém dient tant importa la atenció atractívola com la impugnació ben intencionada) tota la forsa íntima de la tendència a la Mancomunitat, vivent arreu de Catalunya, i solemne i reiteradament reclamada per les Diputacions de les quatre províncies.

La doctrina va difundintse seguit, seguit. Aixó fá mes inexplicable el retard amb que Granollers entrarà en la corrent general de la opinió catalana, i de les seleccions espanyoles.

No se sab si l'agram d'una viciosa política, perpetuada per dissort del nostre poble, o la grisor i la indiferència que per la verdadera política ha imperat entre nosaltres, el fet es que la veu del regionalisme, ressó d'un pensament, ha sigut aquí, com tantes altres, la veu del qui clama en el desert.

I quant en apariència ha semblat interessarse la nostra gent per els problemes o les preocupacions públiques, s'ha manifestat, en el fondo, una vegada mes la nostra anormalitat sentimental i volitiva per la política. A un quietisme absolut, enervador, succeia una momentánea sobreexcitació que, en lloc de revelar energies, demostra falta de consistència orgánica i funcional.

Passa amb les nostres explosions i amb el silenci de l'opinió, lo mateix que amb la nostra riera: o no porta aigua, o corre desbordanta i pressurosa, emportantsen les terres qu' hauria d' assaonar.

Pretenir que de les nostres tempestats públiques se'n pot dir política, sería tant equivocats, com calificar hidrográficamente de riu el nostre Congost.

Cal acostumar als granollerins a preocuparse amb constancia dels problemes locals i generals, per a que amb la cooperació de tots els ben intencionats prosperi la vila, i a fi també de que no siguem una trista excepció en el despertar de tot Catalunya, que amb la seva intensa i pressintenta vida pública avença visiblement i atrau sobre seu l'atenció de totes les demás regions, desitjoses d'enmirallarshi per a progressar alhora qu' ella.

La insensibilitat nostra podria ser la avençada de la mort. El quietisme podria portarnos una futura incapacitat per a regirnos en lo privatiu nostre.

No s' guanyan forces estalviantles, sino ensinistrantse en el seu exercici. La moderna corrent exportiva no te altre origen ni explicació, que la d' admetre les energies personals bó i practicantles.

S' ha d' acostumar a nostres conveins a que no visquin fora de la realitat, uns cops abandonant els seus drets i debers polítics i altres donant a aquestos vincles socials una extensió i intensitat abusives.

Es precis crear i normalitzar la opinió pública fent en aquest ordre, lo mateix que en el de la realitat material fa la repoblació dels boscos: plantar arbres, per a evitar que a la persistent sequedat la segueixi el temporal furios que tot ho arrasa.

Fer ciutadania, crear ciutadans, per la sanitat del cos social i evitar que la manca d' energies vitals obri'l camí a les escomeses parassitaries.

JOSEP COMA.

Conflicte a Orient

Torna a congriarse negre nuvolada a l'Orient; els aliats han oblidat llurs amistats, i aliances; al veurers victoriosos de son enemic comú, han sen-

tit neixer les ambicions i'l cenflicte ha esclatat; els búlgars per un cantó i els servis i grecs per l'altre, han arribat ja a les mans.

A Salónica al volguer els grecs desarmar a les forces búlgares, aquestes se negaren a entregar les armes, els soldats grecs atacaren les cases aont estaven allotjats els búlgars, que se rendiren després de certa resistència.

Va durar fins a les primeras horas de la matina del dimars, la lluita entaulada pels búlgars dintre la ciutat i van tenir qu'anar els grecs prenent una per una, amb l'ajuda de l'artilleria, les cases en que aquells se defensaven obstinadament.

Els 1.700 búlgars fets presoners durant la nit, han sigut embarcats cap al Pireu.

El ministre del interior serví Protich, ha declarat en nom del Govern, que aquestes topades son de tal naturalesa, que no poden ser considerades com incidents de frontera, sino com a comensament de guerra.

El Govern ha donat ordre al general Punich, de defensar, costi lo que costi, les posicions servies.

Un barco grec, el contra-torpillier "León", fou tirotejat pels búlgars, logrant dispersarlos ab el foc de sos canons.

A Jumendje els grecs han rebutjat l'atac dels búlgars.

La població de Krupitchte ha sigut presa després de sagnant combat, per els servis.

Els combats del dimars entre servis i búlgars, varen durar tota la jornada, essent les baixes dels servis que derrotaren als búlgars, 1.400 entre morts i ferits.

Aquestes i altres topades qu'han tingut lloc aquesta setmana entre servis, grecs i búlgars, fan preveurer que no s'es pas acabada la qüestió d'Orient.

Se diu que Grecia ha declarat ja la guerra a Bulgaria.

El conflicte ha comensat: fins aont s'extendrá, i quant i com acabarà, sols Deu ho sap.

Crónica de la Comarca

Sant Felú de Codines

Baix la presidencia del Alcalde D. Domingo Permanyer assistinhi els regidors Srs: Rosás, Florensa, Calvó, Garriga i Puigdoménech, celebrá nostre Ajuntament sessió ordinaria el día 30 de Juny, en la qual s'aprobá per unanimitat l'acta de la sessió anterior i la distribució mensual de fondos per a el mes de Juliol qu'ascendí a 4 801 pessetes.

◆◆◆

Degut a un descuit del empleat encarregat del es-corxadador públic, el dimecres últim ocorregué un accident que podía haver ocasionat series desgracias, que per sor no produí. El fet fou qu'es deixá oberta la porta d'una quadra i d'ella s'escapá un toro qu'emprengué per aquells carrers ocasionant sustos de tota clase.

Per fi, i després de grans esforços, pogué parlarlo 'l vehí d'aquesta vila D. Josep Lloveras Sunyer, per lo que fou molt felicitat.

◆◆◆

=Camisería Pulg. Pelayo, 32, Barcelona. Assortit complet en Géneros de punt.